

EVANGHELIA IN ACORD CU PROFETII - PARTEA 1

Odată ajunși în mesajul profețiilor Evanghelia devine mult mai specifică, aceasta prinzând contur în anumite detalii pe care le vom vedea imediat. Totuși, ceea ce trebuie să reținem, este că profeții își zidesc înțelegerea Evangheliei (veștii bune) pe elementele dezvoltate încă din Geneza. Vom enumera pe scurt doar câteva dintre acestea înainte ca să mergem mai departe.

Încă de la început, când Dumnezeu a supus creația și omenirea sub o disciplină temporară (blestemul morții și a decăderii), a făcut-o cu nădejdea restaurării de final a tuturor lucrurilor printr-o sămânță promisă din Eva.

Vedem linia acestei semințe încă de la primii oameni și mai apoi, după potop, prin familia lui Noe. După evenimentele de la Turnul Babel, Dumnezeu separă națiunile dar își alege un om (Avraam) și un viitor popor (Israel) prin care va veni Sămânța și promisiunea de izbăvire finală a tuturor națiunilor și a întregii creații.

În cartea Geneza, Patriarhii (Avraam, Isac și Iacov) sunt purtătorii acestei promisiuni după care vedem înmulțirea poporului Israel în Egipt. Eliberarea Israelului din Egipt și stabilirea acestora în țara promisă trebuie văzută într-un cadru mai larg ca însemnând credincioșia și puterea lui Dumnezeu în a-și împlini promisiunea inițială.

După perioada judecătorilor și apariția primilor împărați ai lui Israel promisiunea Seminței începe să prindă un contur și mai mare. *Dumnezeu alege o familie din cadrul semințiilor lui Israel (seminția lui Iuda) și o familie specifică din cadrul acesteia (familia roială a lui David) care este aleasă ca purtătoare a promisiunii lui Dumnezeu.*

Astfel, Dumnezeu face un legământ cu David în 2Samuel7 spunându-i:

Când ți se vor împlini zilele și vei fi culcat cu părinții tăi, Eu îți voi ridica O SĂMÂNȚĂ după tine, care va ieși din trupul tău, și-i voi întări împărăția. El va zidi Numelui Meu o Casă, și voi întări pe vecie scaunul de domnie al împărăției lui. Eu îi voi fi Tată, și el Îmi va fi fiu... casa ta și împărăția ta vor dăinui veșnic înaintea Mea, și scaunul tău de domnie va fi întărit pe vecie.” v.12-14

Din această promisiune putem desprinde următoarele elemente:

- Dumnezeu va ridica din familia lui David o Sămânță
- Aceasta va zidi Templul Domnului și va conduce peste împărăția lui Israel pentru totdeauna

În contextul mai larg al acestei promisiuni din 2Sam.7 acest lucru însemna că Dumnezeu va face *un nume mare din casa lui David* (ca numele celor mari de pe pământ, v.9), *că le va da țara promisă pentru totdeauna* (v.10), *că îi va izbăvi de dușmanii lor* (v.11) și *va face ca Sămânța lui David să domnească pentru totdeauna peste Împărăția lui Israel și întreaga lume*.

Astfel, vedem cum nădejdea inițială a "*Semînței promise*" începe să graviteze în jurul împărăției lui Israel și a unui urmaș din familia roială a lui David. Chiar dacă acest lucru începe să fie din ce în ce mai focalizat pe poporul Israel (datorită alegerii lui Dumnezeu), totuși, aceasta urma să fie o binecuvântare pentru întreaga creație și toate națiunile care se vor supune planului lui Dumnezeu.

Aceasta este Evanghelia în acord cu Profetii.

De aceea, să cunoaștem și să ne supunem promisiunilor și alegerii Israelului de către Dumnezeu, acest lucru însemnând credincioșia Domnului în restaurarea finală a întregii creații și a tuturor neamurilor credincioase.